

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Vera Macinskaia
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea pe Acțiuni „Avicola Vadul lui Vodă”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Avicola Vadul lui Vodă” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul
Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, prin care a fost
admis apelul declarat de către Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, casată
hotărârea Judecătoriei Criuleni din 04 iunie 2012 și emisă o nouă hotărâre prin care
acțiunea a fost respinsă,

constată:

La 05 octombrie 2011 SA „Avicola Vadul lui Vodă” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 29 septembrie 2011,
Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni a emis dispoziția cu nr.4800001568
privind suspendarea operațiunilor bancare la conturile sale.

Susține că drept motiv pentru emiterea dispoziției date, organul fiscal a invocat
neachitarea în termen a împrumuturilor interne și externe cu destinație specială
acordate agenților economici prin intermediul Ministerului Finanțelor și dobânzii
aferente acestora.

Consideră reclamantul, că temeiul indicat în dispoziția din 29 septembrie 2011 nu
constituie temei fiscal legal pentru a suspenda operațiunile bancare.

Menționează că în vederea respectării căii prealabile, condiție prevăzută de legea
contenciosului administrativ, a adresat pârâtului cerere prealabilă, însă aceasta a rămas
fără satisfacere.

Solicită anularea dispoziției privind suspendarea operațiunilor bancare la
conturile nr. 4800001568 din 29 septembrie 2011.

La 24 noiembrie 2011 SA „Avicola Vadul lui Vodă” a depus încă o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat, că la 01 și 02 noiembrie 2011 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni a emis dispozițiile privind suspendarea operațiunilor bancare la conturile sale nr.4800001599, nr.4800001602 și nr. 4800001603.

Susține că drept motiv pentru emiterea dispozițiilor date, pârâtul a invocat neachitarea în termen a împrumuturilor interne și externe cu destinație specială acordate agenților economici prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM și dobânzii aferente acestora.

Consideră că temeiul indicat în dispozițiile date nu constituie temei fiscal legal pentru a suspenda operațiunile bancare.

Menționează că în vederea respectării căii prealabile, condiție prevăzută de legea contenciosului administrativ, a adresat pârâtului cerere prealabilă, însă aceasta a rămas fără satisfacere

Solicită reclamantul anularea dispozițiilor privind suspendarea operațiunilor nr. nr.4800001599 din 01 noiembrie 2011, nr.4800001602 din 02 noiembrie 2011 și nr. 4800001603 din 02 noiembrie 2011.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2012 cauzele au fost conexe într-o singură procedură.

Prin hotărârea judecătorească Criuleni din 04 iunie 2012 acțiunea a fost admisă integral, fiind anulate dispozițiile privind suspendarea operațiunilor bancare la conturile SA „Avicola Vadul lui Vodă” emise de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 4800001568 din 29 septembrie 2011, nr. 4800001599 din 01 noiembrie 2011, nr. 4800001602 din 02 noiembrie 2011 și nr. 4800001603 din 02 noiembrie 2011.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013 a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

În susținerea temeiniciei concluziei date instanța de apel s-a referit la art. 55 (6) al Legii privind sistemul bugetar și procesul bugetar nr. 847-XIII din 24 mai 1996, care stabilește că, în caz de nerambursare la scadență a împrumuturilor acordate de la bugetul de stat autorităților administrației publice, inclusiv a împrumuturilor interne și externe cu destinație specială, acordate, conform actelor normative, prin intermediul Ministerului Finanțelor, a dobânzilor aferente, precum și a mijloacelor dezafectate de la bugetul de stat pentru stingerea împrumuturilor acordate cu garanție de stat, organele abilitate cu dreptul de suspendare a operațiunilor în conturile bancare ale contribuabilului, de executare silită, de sechestrare a mijloacelor bănești din conturile bancare (trezoreriale) și de percepere, în mod incontestabil, a mijloacelor bănești din conturile bancare vor percepe, în mod prioritar și incontestabil, de la bugetele unităților administrativ-teritoriale și de la agenții economici respectivi suma nerambursată. Stingerea datoriilor expirate, aferente împrumuturilor acordate de Ministerul Finanțelor, se va efectua în următoarea succesiune: suma principală a împrumutului, dobânda, penalitatea

La 04 aprilie 2013 SA „Avicola Vadul lui Vodă” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând a fi neîntemeiată.

Susține că la momentul emiterii dispozițiilor de suspendare a conturilor bancare erau aplicabile prevederile Titlului V a Codului Fiscal, fapt ce implică că organul fiscal nejustificat la emiterea acestora s-a referit la prevederile Legii nr. 408 din 26 iulie 2011 cu privire la modalitatea intrării în vigoare a Titlului V a Codului Fiscal, care au fost aplicabile din momentul publicării acestei legi și până la momentul intrării în vigoare a Titlului V a Codului fiscal.

Invocă că potrivit art. 4 alin. (1) a Legii menționate, raporturile fiscale și alte raporturi legate de acestea din perioadele anterioare intrării în vigoare a Titlului V a Codului fiscal se reglementează conform legislației care este în vigoare în perioada respectivă.

Consideră că organul fiscal în perioada septembrie-noiembrie 2011 nu era în drept să suspende conturile bancare, în temeiul prevederilor Legii nr. 408 din 26 iulie 2001 cu privire la modalitatea intrării în vigoare a Titlului V a Codului fiscal, or, la momentul emiterii dispozițiilor contestate deja era în vigoare Titlu V a Codului Fiscal, organul fiscal fiind obligat să se conducă de prevederile acestuia.

Afirmă că instanța de apel nejustificat a aplicat prevederile Legii cu privire la sistemul bugetar și procesul bugetar nr. 847-XIII din 24 mai 1995, deoarece Codul Fiscal, fiind o lege organică, intrată în vigoare cu dată ulterioară, are prioritate în raport cu legea invocată de către instanța de apel.

Atenționează că principiul ultraactivității legii se aplică doar în cazul în care este stipulat expres în lege.

Mai indică că prin suspendarea conturilor bancare fără să fie avizată asupra datoriei ce reiese din neachitarea în termen a împrumutului intern și extern, a fost privată de posibilitatea de a demonstra existența sau inexistența achitării sau neachitării împrumutului, mai mult că prin notificarea prealabilă nr. 13/3-08-690 din 06 februarie 2012, Ministerul Finanțelor al RM i-a solicitat achitarea datoriei în mărime de 1654518,16 lei, notificarea dată fiind în contradicție cu acțiunile organului fiscal și demonstrează prin sine că intimatul nu era în drept să suspende operațiunile bancare la conturile sale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Avicola Vadul lui Vodă” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SA „Avicola Vadul lui Vodă” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Avicola Vadul lui Vodă” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Avicola Vadul lui Vodă” se consideră inadmisibil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Tamara Chișca-Doneva